Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 lutego 2011 r.

w sprawie ustalenia minimalnych wymagań dotyczących transgranicznego przetwarzania dokumentów podpisanych elektronicznie przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą usług na rynku wewnętrznym

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1081)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/130/UE)

(Dz.U. L 53 z 26.2.2011, s. 66)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja wykonawcza Komisji 2014/148/UE z dnia 17 marca 2014 r.	L 80	7	19.3.2014

▼B

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 lutego 2011 r.

w sprawie ustalenia minimalnych wymagań dotyczących transgranicznego przetwarzania dokumentów podpisanych elektronicznie przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą usług na rynku wewnętrznym

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1081)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/130/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ([1]), w szczególności jej art. 8 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Usługodawcom, których usługi objęte są zakresem dyrektywy 2006/123/WE, należy zapewnić możliwość dopełnienia procedur i formalności koniecznych do podjęcia i prowadzenia działalności poprzez pojedyncze punkty kontaktowe i drogą elektroniczną. W granicach określonych w art. 5 ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE, przy dopełnianiu takich procedur i formalności usługodawcy nadal mogą być w niektórych przypadkach zobowiązani do przedłożenia dokumentów w oryginale bądź w formie poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia W takich przypadkach usługodawcy mogą być zobowiązani do przedłożenia dokumentów podpisanych elektronicznie przez właściwe organy.

(2) Decyzja Komisji 2009/767/WE z dnia 16 października 2009 r. ustanawiająca środki ułatwiające korzystanie z procedur realizowanych drogą elektroniczną poprzez „pojedyncze punkty kontaktowe" zgodnie z dyrektywą 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ([2]) ułatwia transgraniczne posługiwanie się zaawansowanym podpisem elektronicznym weryfikowanym certyfikatem kwalifikowanym, między innymi zobowiązując państwa członkowskie do przeprowadzania oceny ryzyka przed nałożeniem na usługodawców obowiązku posługiwania się takim podpisem elektronicznym oraz określając zasady akceptacji przez państwa członkowskie zaawansowanych podpisów elektronicznych weryfikowanych certyfikatem kwalifikowanym i składanych za pomocą bezpiecznego urządzenia służącego do składania podpisu elektronicznego lub bez takiego urządzenia. Decyzja 2009/767/WE nie zajmuje się jednak kwestią formatu podpisu elektronicznego w wydawanych przez właściwe organy dokumentach, które usługodawcy muszą przedstawiać w ramach dopełniania odpowiednich procedur i formalności.

([1]) Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.
([2]) Dz.U. L 274 z 20.10.2009, s. 36.

▼B

(3) Ponieważ obecnie właściwe organy korzystają z różnych formatów zaawansowanego podpisu elektronicznego w celu podpisywania wydawanych przez siebie dokumentów, państwo członkowskie otrzymujące taki dokument do przetworzenia może napotkać trudności techniczne ze względu na mnogość stosowanych formatów podpisu. Aby umożliwić usługodawcom transgraniczne dopełnienie obowiązujących ich procedur i formalności drogą elektroniczną, należy doprowadzić do sytuacji, w której państwa członkowskie posiadać będą techniczne możliwości obsługi co najmniej kilku formatów zaawansowanego podpisu elektronicznego, którym opatrzone są dokumenty przekazywane im przez właściwe organy innego państwa członkowskiego. Określenie pewnej liczby formatów zaawansowanego podpisu elektronicznego, które muszą być technicznie obsługiwane przez państwo członkowskie otrzymujące dokument, umożliwi większą automatyzację procedur elektronicznych i poprawi ich transgraniczną interoperacyjność.

(4) Państwa członkowskie, których właściwe organy korzystają z innych formatów podpisu elektronicznego niż powszechnie obsługiwane, mogły wdrożyć środki umożliwiające weryfikację ich podpisów również w innych państwach. W takim przypadku, aby umożliwić państwom członkowskim otrzymującym dokumenty poleganie na takich narzędziach weryfikacji, konieczne jest udostępnienie informacji o tych narzędziach w przystępny sposób, chyba że niezbędne informacje są już zawarte bezpośrednio w dokumentach elektronicznych, podpisach elektronicznych lub elektronicznych nośnikach dokumentów.

(5) Niniejsza decyzja nie ma wpływu na określenie przez państwa członkowskie, czym jest oryginał, poświadczona kopia lub poświadczone tłumaczenie. Jej celem jest wyłącznie ułatwienie weryfikacji podpisów elektronicznych używanych w oryginałach, poświadczonych kopiach lub poświadczonych tłumaczeniach, które usługodawcy mogą przedkładać za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych.

(6) Aby umożliwić państwom członkowskim wdrożenie niezbędnych narzędzi technicznych, niniejszą decyzję powinno stosować się od dnia 1 sierpnia 2011 r.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Dyrektywy o Usługach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Format referencyjny podpisu elektronicznego

▼M1

1. Państwa członkowskie wdrażają niezbędne środki techniczne umożliwiające im przetwarzanie elektronicznie podpisanych dokumentów przedkładanych przez usługodawców w ramach dopełniania procedur i formalności za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych, jak przewidziano w art. 8 dyrektywy 2006/123/WE, które to dokumenty są podpisane przez właściwe organy innych państw członkowskich zaawansowanym podpisem elektronicznym XML, CMS lub PDF na dowolnym poziomie zgodności lub z wykorzystaniem podpisu w formacie ASiC na poziomie podstawowym, pod warunkiem że są one zgodne ze specyfikacją techniczną wymienioną w załączniku.

▼B

2. Państwa członkowskie, których właściwe organy podpisują dokumenty, o których mowa w ust. 1, przy użyciu innych formatów podpisu elektronicznego niż formaty, o których mowa w tym samym ustępie, powiadamiają Komisję o istniejących możliwościach weryfikacji, za pomocą których pozostałe państwa członkowskie mogą weryfikować otrzymane podpisy elektroniczne w trybie *online*, nieodpłatnie i w sposób zrozumiały dla osób niebędących rodzimymi użytkownikami języka, chyba że niezbędne informacje są już zawarte w dokumencie, w podpisie elektronicznym lub w elektronicznym nośniku dokumentu. Komisja udostępnia te informacje wszystkim państwom członkowskim.

Artykuł 2

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 sierpnia 2011 r.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

▼M1

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH W ODNIESIENIU DO ZAAWANSOWANYCH PODPISÓW ELEKTRONICZNYCH XML, CMS LUB PDF ORAZ POWIĄZANEGO NOŚNIKA PODPISU

Zaawansowane podpisy elektroniczne, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji, muszą być zgodne z jedną z następujących specyfikacji technicznych ETSI:

Podstawowy profil XAdES	ETSI TS 103171 v.2.1.1 ([1])
Podstawowy profil CAdES	ETSI TS 103173 v.2.2.1 ([2])
Podstawowy profil PAdES	ETSI TS 103172 v.2.2.2 ([3])

([1]) http://www.etsi.org/deliver/etsi_ts/103100_103199/103171/02.01.01_60/ts_103171v020101p.pdf
([2]) http://www.etsi.org/deliver/etsi_ts/103100_103199/103173/02.02.01_60/ts_103173v020201p.pdf
([3]) http://www.etsi.org/deliver/etsi_ts/103100_103199/103172/02.02.02_60/ts_103172v020202p.pdf

Podpis w formacie ASiC, o którym mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji, musi być zgodny z następującą specyfikacją techniczną ETSI:

Podstawowy profil podpisu w formacie ASiC	ETSI TS 103174 v.2.2.1 ([4])

([4]) http://www.etsi.org/deliver/etsi_ts/103100_103199/103174/02.02.01_60/ts_103174v020201p.pdf